

HOF VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 7232

Beslissing van 9 februari 2015
in de zaak 7232

naar aanleiding van het hoger beroep van:
verweerder
tegen:
klaagster

1 HET GEDING IN EERSTE AANLEG

Het hof verwijst naar de beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Amsterdam (verder: de raad) van 8 juli 2014, onder nummer 13-35NH, aan partijen toegezonden op 8 juli 2014, waarbij een klacht van klaagster tegen verweerder gegrond is verklaard en de maatregel van enkele waarschuwing is opgelegd.

De beslissing is gepubliceerd op tuchtrecht.nl als ECLI:NL:TADRAMS:2014:171.

2 HET GEDING IN HOGER BEROEP

2.1 De memorie waarbij verweerder van deze beslissing in hoger beroep is gekomen, is op 4 augustus 2014 ter griffie van het hof ontvangen.

2.2 Het hof heeft voorts kennis genomen van:

- de stukken van de eerste aanleg;
- de antwoordmemorie van klaagster.

2.3 Het hof heeft de zaak mondeling behandeld ter openbare zitting van 15 december 2014, waar verweerder en Z., namens klaagster zijn verschenen. Verweerder heeft gepleit aan de hand van een pleitnota.

3 KLACHT

3.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet doordat hij de werkzaamheden van klaagster vanaf 2005 onbetaald heeft gelaten terwijl de diensten van klaagster door verweerder zijn ingeroepen.

4 FEITEN

Het volgende is komen vast te staan, deels reeds in eerste aanleg en deels alsnog in hoger beroep:

4.1 Verweerder trad sedert november 2005 op als raadsman voor de heer X in een letselschade zaak. In het verleden heeft verweerder al eerder zaken met klaagster gedaan, waarbij de opdrachten meestal via verweerder liepen. In deze zaak heeft verweerder mevrouw S., toen werkzaam bij klaagster, ingeschakeld. Zij heeft haar werk in deze letselschadezaak in die hoedanigheid verricht.

4.2 Verweerder heeft in de overeenkomst van lastgeving met de heer X vermeld dat tot de rechtstreeks te verhalen kosten behoren onder meer de kosten van schade-expertisebureaus. Verweerder heeft aan de advocaat van de wederpartij bij brief van 18 juli 2006 bericht dat hij een beroep zal doen op klaagster voor de vaststelling en omvang van de schade.

4.3 Bij brief van 23 januari 2007 heeft verweerder aan klagster bericht: “(..) u zult zich namens de heer (X) bezig (blijven) houden met het vaststellen van de omvang van de door hem geleden schade,”

4.4 Verweerder heeft vervolgens in 2008 mevrouw S. ook verzocht hem bij te staan bij de voorbereiding van de comparitie die de rechtbank had bepaald en verzocht hem ter zitting te begeleiden, omdat zij de schadestaat had opgemaakt. In de schadestaat zijn onder nummer 35 drie nota's van klagster vermeld voor een totaal bedrag van afgerond € 15000,-. Een specificatie is als bijlage 24 vermeld.

4.5 Bij de comparitie is de schadestaat aan de orde geweest. De rechtbank heeft toen - zoals voor het hof voldoende aannemelijk is geworden - geen vragen gesteld over de (hoogte van) de nota's van klagster maar heeft de nota's van verweerder buitensporig genoemd. Ter comparitie is verweerder namens de cliënt (de heer X) akkoord gegaan met een schikking waarbij voor de buitengerechtelijke kosten een bedrag van € 25000,- is vastgesteld. Over dit bedrag is niet gesproken met mevrouw S. en zij heeft daar ook niet namens klagster mee ingestemd. Aanvankelijk zou de wederpartij de het totale bedrag van € 172.000,- dat als vergoeding van de schade was overeengekomen, in termijnen voldoen. Verweerder heeft uiteindelijk met de cliënt in augustus 2008 overeenstemming bereikt op grond waarvan verweerder ter zake ontving een bedrag van € 33000,- (naast een bedrag van ruim € 28000,- dat al eerder was ontvangen) voor “aan u gezonden nota's- zowel voor kosten in – als buiten rechte”.

4.6 Klagster heeft voor de werkzaamheden van mevrouw S. geen enkele vergoeding ontvangen.

5 BEOORDELING

5.1 Verweerder voert in zijn appelschrift 7 grieven aan. In de eerste grief stelt verweerder opnieuw dat klagster niet ontvankelijk moet worden verklaard omdat niet klagster maar mevrouw Sommer de opdracht als zelfstandige heeft verricht.

5.2 Het hof is met de raad van oordeel dat dit beroep geen doel treft. Bij de aanvang van haar werkzaamheden was mevrouw S. in diens van klagster en vanuit die rol heeft zij haar werkzaamheden verricht. Dat was ook verweerder bekend gezien zijn brief van 18 juli 2006 waarin hij schrijft aan de tegenpartij dat hij een beroep zal doen op (zijnde klagster).

5.3 De grieven 2 tot en met 7 lenen zich voor een gezamenlijke behandeling nu verweerder hiermee beoogt het geschil in volle omvang aan het hof voor te leggen. Kern van zijn stellingen is, ook in hoger beroep, dat hij geen opdrachtgever van klagster is geweest en dat ook van “inroepen van hulp geen sprake was”. Verweerder blijft dan ook van mening dat hij niet gehouden is geweest tot een instaan voor de belangen van klagster bij de afwikkeling van deze zaak.

5.4 Het hof verwerpt deze stellingname. Op grond van de voormelde feiten is genoegzaam komen vast te staan dat op initiatief van verweerder klagster, als schade expert, in deze zaak is ingeschakeld. Voorts staat vast dat klagster werkzaamheden heeft verricht dan wel doen verrichten ter zake waarvan de door klagster blijkens de schadestaat in rekening gebrachte bedragen door de rechtbank niet als onredelijk zijn gekwalificeerd. Door vervolgens ter zitting akkoord te gaan met een (veel lagere) vergoeding voor buitengerechtelijke kosten en bij die schikking geen rekening te houden met de belangen van klagster (die, zoals hiervoor overwogen, op zijn initiatief in de zaak betrokken werd) heeft verweerder gehandeld in strijd met de gedragsregel 32. Van een uitdrukkelijk voorbehoud waaruit zou kunnen worden afgeleid dat verweerder niet zou instaan voor de kosten die klagster zou gaan maken, is immers niet gebleken.

5.5 Het hof rekent het verweerder voorts aan dat hij niet eens een poging heeft ondernomen om met klagster tot overeenstemming te komen en zal dan ook de beslissing

van de raad bekrachtigen met uitzondering van de opgelegde maatregel van een waarschuwing. Naar het oordeel van het hof is er sprake van laakbaar gedrag aan de zijde van verweerder en het hof acht dan ook met eenparigheid van stemmen een berisping passend en geboden.

BESLISSING

Het Hof van Discipline:

- vernietigt de beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Amsterdam van 8 juli 2014 met nummer 13-35NH voor zover daarbij aan verweerder de maatregel van enkele waarschuwing is opgelegd;

en, opnieuw rechtdoende:

- legt aan verweerder de maatregel op van berisping;
- bekrachtigt de beslissing voor het overige.

Aldus gewezen door mr. J.C. van Dijk, voorzitter, mrs. A.B.A.P.M. Ficq, A.A.H. Zegers, J.R. Krol en N.H. van Everdingen, leden, in tegenwoordigheid van mr. N.A.M. Sinjorgo, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 9 februari 2015.